

Els immigrants marroquins denuncien la seua situació

Al·là es conforta a l'església

Un grup de treballadors marroquins es van tancar la setmana passada en una església de València i una altra de Vila-real davant la seua precària situació i l'amenaça d'expulsió del govern.

A Vila-real el tancament va ser producte d'unes decisions espontànies, d'una situació desesperada.

LOLA CARRASCO

El darrer 20 de desembre, dijous, un grup d'uns 250 magribins, la majoria marroquins que han treballat en la recollida de la taronja, es van tancar a l'Església Major de Vila-real per tal de posar fi a una situació insostenible. A l'endemà, a l'església de sant Tomàs al carrer de la Mar de València, van fer el mateix uns altres vint magribins. La diferència, segons les fonts sindicals i els grups que els donen suport —entre altres, CCOO, CGT, Justícia i Pau, València Acoge, Comitè de Solidaritat Internacional, Coordinadora Pacifista...—, és que a Vila-real el tancament va ser producte d'unes decisions espontànies, d'una situació desesperada. A València, segons CCOO, la primera força sindical que ha donat la seua ajuda a l'actitud dels immigrants, "tot estava ja plantejat amb temps", perquè aquest sindicat i ATIME, Associació de Treballadors i Immigrants Marroquins a Espanya, ja ho havien previst.

REGULARITZAR LA SITUACIÓ

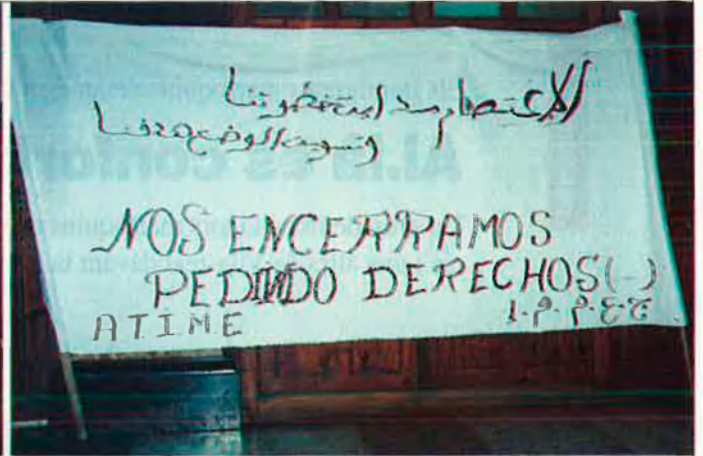
La part fonamental del seu grup de de-

mandes se centra en la normalització de la seua situació a l'estat espanyol. Segons Khali, que és el portaveu dels marroquins tancats a València, "la Llei d'Extranjeria no ens permet normalitzar-nos per a viure a l'estat espanyol, perquè no et donen permís de residència si no tens treball, però no et donen treball si no tens permís de residència". La conseqüència és clara, segons ha declarat a EL TEMPS el representant de CCOO, "amb la legislació actual aquesta gent no podrà legalitzar mai la seua estada", i els estrangers, segons Khali, "han de tenir les mateixes condicions de treball que la resta d'espanyols". Per aquesta raó demanen la retirada d'una llei "insolidària i restrictiva". A més, Khali creu que aquesta llei és "discriminària i que està feta, no a favor dels immigrants, sinó en contra". Igualment el col·lectiu, tot i que són conscients de les limitacions d'un estat com l'espanyol, pensen que "el País Valencià necessita mà d'obra, però no ens accepten perquè el govern multa aquelles empreses que volen contractar-nos."

Entre les seues reivindicacions dema-

nen garanties sobre les "condicions de vida i de treball, i també els drets socials i sanitaris per a tots els immigrants tant legals com il·legals". El col·lectiu marroquí demana també que "s'aturen les expulsions i les detencions mentre no es realitze un procés de regularització", i aprofiten l'ocasió per a denunciar la situació del Marroc, on s'ha produït la mort de centenars de persones durant el desenrotllament de les darreres vagues, fet que ells qualifiquen com a "brutal repressió del sanguinari règim contra el poble marroquí". Aquesta és una de les causes fonamentals per les quals els marroquins han d'eixir del seu país. Denuncien la manca de drets i la repressió que hi ha al seu país com a causes fonamentals de l'exili. El sou mitjà per a un marroquí al seu país es de 500 pessetes per dia i, segons ens han manifestat, no resisteixen més aquesta situació. El que busquen quan emigren és "millorar el nivell de vida, crear una família i viure tranquils amb tots els drets".

A Vila-real el col·lectiu ha patit les privacions més elementals, a causa del

El sou mitjà per a un marroquí al seu país es de 500 pessetes per dia.

LOLA CARRASCO

caràcter improvisat del seu tancament. A València, en canvi, la situació no ha estat tan dolenta, però dormen al terra, i, malgrat l'ajuda que reben de les diferents organitzacions, no tenen una alimentació excessivament equilibrada, però, tot i aquestes condicions, preferien mantenir-se tancats a l'hora de redactar aquesta informació, perquè molts n'han hagut de dormir als carrers o a les diferents estacions de transports. Porten quasi una setmana tancats i, tot i que donen mostres de cansament, no han pensat canviar la seua posició fins que el govern no els done una eixida digna. La policia vigila a la porta de l'església, però sembla que ha excedit les seues funcions en quedar-se amb la documentació d'un jove marroquí tancat. Tanmateix, fonts policials han declarat a EL TEMPS que no li van confiscar, sinó que li van demanar la documentació a Mustafà Fichtel, mentre que ell ens ha declarat que "volien que entrara dins del cotxe si volia recuperar la documentació". El grup d'associacions que han donat suport al tancament ha presentat, per aquest motiu, una denúncia contra el delegat del govern al País Valencià, Francisco Granados.

¿ON SÓN ELS DRETS HUMANS?

Aquesta és la pregunta que es feia Khalí quan ens intentava contar les condicions dels immigrants marroquins a l'estat espanyol. "Segons el govern -ens va comentar- no tenim cap dret". "Un poble com l'espanyol, que ha estat emigrant, hauria de ser més solidari amb la nostra problemàtica. La societat espanyola no és racista, però sí és l'únic país que no vol regularitzar els immigrants".

Els sindicats denuncien una sobreex-

plotació en el seu treball, perquè a les cooperatives cobren menys de la meitat d'allò que paguen als altres treballadors. Fins i tot, segons les seues declaracions, "els caps de la cooperativa pregunuen als treballadors valencians que no ens diguen el que cobren, però nosaltres ho sabem; sabem per exemple, que, mentre a la resta de treballadors els paguen la benzina per als desplaçaments que es fan per a collir la taronja, a nosaltres no". No tenen seguretat social, ni subsidi de desocupació, i per tant, ni pensió de jubilació, perquè no cotitzen a la seguretat social, ni tenen cap dret social semblant.

SOLUCIONS LLUNYANES

En el moment de tancar aquesta informació no s'havia produït encara el contacte entre el delegat del Govern al País Valencià, Francisco Granados, i el col·lectiu d'immigrants marroquins, que ha format una plataforma conjunta a València i a Vila-real per defensar amb més efectivitat les seues demandes. Però, tot fa pensar que en aquest primer contacte no hi haurà una solució definitiva, ja que fonts de la Delegació del Govern han declarat a EL TEMPS que "aquesta delegació farà respectar i aplicar la legalitat vigent i això comportarà l'expulsió dels marroquins". Les mateixes fonts han declarat que "són persones que poden arribar a delinquir", i per tant tenen molt clar, que "el que no tinga permís de treball i de residència serà expulsat".

El dijous 27 de desembre, els col·lectius de València i Vila-real es van reunir per a conjuntar esforços i iniciatives i per a elaborar una estratègia conjunta amb vista a la reunió que mantindrien amb el delegat del govern. El rector de l'església de sant Tomàs a València, no ha posat

cap impediment als tancats, però a Vila-real l'actitud no ha estat la mateixa. Malgrat tot, continuen el tancament a les respectives esglésies, conscients que la policia no intervindria per ser un lloc sagrat.

Igualment, dins dels actes reivindicatius, ATIME i les organitzacions que han donat la seua ajuda convocaran a una manifestació per al divendres 28 en què faran una crida a la societat valenciana. També a Holanda, segons el portaveu dels tancats, un grup de emigrants marroquins s'havia concentrat davant l'ambaixada espanyola a la capital holandesa per tal de protestar per la postura del govern espanyol, i fins i tot des del mateix Marroc han arribat veus de solidaritat. A més una delegació del consolat del Marroc a Barcelona ha visitat i negociat amb els tancats de Vila-real. El col·lectiu de magribins ha declarat després dels contactes que "ens intenten convèncer amb la seua dialèctica, però no aporten cap solució concreta".

Segons el text de la Llei d'Estrangeria del 1985 l'única eixida a aquesta situació és l'expulsió, a pesar de l'aparició d'una sentència del 1987 que declarava il·legal l'expulsió dels estrangers per manca de treball, però per saturació d'un sector, circumstància que no es produeix en aquest cas. "El delegat del Govern -segons Ana de Ancos, secretària d'Acció Social de la CGT- va basar-se en la part jurídica de la llei, i aquesta implica l'expulsió. Així doncs, l'única possibilitat que queda a aquest col·lectiu és que el govern decideisca no expulsar", i, segons Ana de Ancos, "el final del tancament dependrà de l'exigència que tinguen els tancats".

Daniel Hermosilla